

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 29 oktober 2010 in zaak nr. 10/36225 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 oktober 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 november 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De minister richt zich in grief 1 tegen de overweging van de rechtbank dat, in aanmerking genomen dat de persoonsgerichte controle niet in de openbare ruimte maar in een woning plaatsvond, het Aziatisch uiterlijk en de gebrekkige beheersing van de Nederlandse taal van de vreemdeling onvoldoende reden waren voor het aannemen van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. De rechtbank heeft hiermee, zo stelt de minister, niet onderkend dat, overeenkomstig het beleid vermeld in paragraaf A3/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mag worden aangenomen bij het aantreffen van andere personen in dezelfde woning waar een met naam bekende illegale of uitgeprocedeerde vreemdeling ter uitzetting aangehouden wordt of kan worden.

2.2. Ingevolge artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, zijn de ambtenaren belast met het toezicht op vreemdelingen bevoegd, op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande te houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie.

In paragraaf A3/3.3 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, is vermeld dat een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens mag worden aangenomen bij het aantreffen van andere personen in dezelfde woning waar een met naam bekende illegale of uitgeprocedeerde vreemdeling ter uitzetting aangehouden wordt of kan worden.

2.2.1. Uit het op ambtseed opgemaakte en ondertekende proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 15 oktober 2010 en het op ambtseed opgemaakte en ondertekende proces-verbaal van

bevindingen van 27 oktober 2010 blijkt, voor zover thans van belang, dat de verbalisanten zich op 15 oktober 2010 naar het aldaar opgegeven adres hebben begeven voor een persoonsgerichte controle naar de met naam bekende, hier te lande illegaal verblijvende, vreemdeling . De verbalisanten werden in de betreffende woning, na zich als politieambtenaar te hebben gelegitimeerd, door een bij hen onbekende vreemdeling met Aziatisch uiterlijk binnengelaten. Zij werd door hen aangesproken in de Nederlandse taal. Zij kon niet aangeven wie zij was en waar zij woonde. Met behulp van een door de vreemdeling gecontacteerde persoon werden haar personalia aan de verbalisanten bekendgemaakt. Hieruit maakten de verbalisanten op dat de vreemdeling geen of nagenoeg geen Nederlands sprak en verstond. De vreemdeling was onder de door haar opgegeven personalia niet te traceren in de databanken. Daarop is zij staande gehouden.

2.2.2. Nu uit de processen-verbaal moet worden afgeleid dat de vreemdeling is aangetroffen in de woning die bekend stond als de verblijfplaats van een illegale vreemdeling, kon, gelet op het beleid vermeld in paragraaf A3/3.3 van de Vc 2000, een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf worden aangenomen op grond waarvan de vreemdeling op de voet van artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 kon worden staandegehouden. Gelet daarop bestaat geen grond voor het oordeel dat, anders dan de rechtbank heeft overwogen, het Aziatisch uiterlijk en de gebrekkige beheersing van de Nederlandse taal van de vreemdeling redengevend zijn geweest voor het aannemen van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

Grief 1 slaagt.

2.3. Gelet op het hiervoor overwogene slaagt grief 2, gericht tegen de toekenning van schadevergoeding aan de vreemdeling en de veroordeling van de minister in de proceskosten, evenzeer.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 15 oktober 2010 van de minister alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 oktober 2010 in zaak nr. 10/36225;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

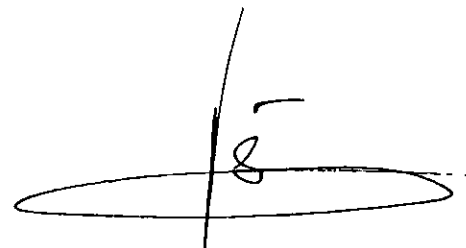
w.g. Van der Winden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2011

348-613.

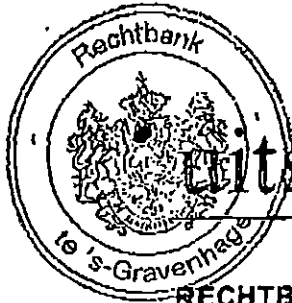
Verzonden: 1 november 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small loop at the end.

mr. H.H.C. Visser

0592339388

Uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 10/36225 VRONTN S4

Uitspraak van 29 oktober 2010 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren
van Chinese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 1010.19.1452,
V-nummer:
alias geboren op
eiseres,
gemachtigde: mr. S.B. Kleerekooper, advocaat te Hoenderloo,

tegen

de minister voor Immigratie en Asiel, verweerder,
gemachtigde: mr. L.M. Klootstra,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.

Procesverloop

Bij besluit van 15 oktober 2010 is eiseres op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiseres heeft op 18 oktober 2010 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 28 oktober 2010. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk in de Mandarijn taal.

Overwegingen

Eiseres is op 15 oktober 2010 te Wezep staande gehouden bij een persoonsgerichte controle op grond van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Eiseres is vervolgens overgebracht naar een plaats bestemd voor verhoor te Apeldoorn, waar zij is opgehouden en aansluitend diezelfde dag in vreemdelingenbewaring is gesteld.

0592319388

Zaaknummer: AWB 10/36225 VRONTN S4

2

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt vast dat uit het aanvullend proces-verbaal van 27 oktober 2010 blijkt dat op 13 oktober 2010 door de kwaliteitsbeheerder van de vreemdelingenpolitie is verzoekt een persoonsgerichte controle uit te voeren op het adres , nu bij controle was gebleken dat (geboren op de status verwijderbaar had en stond ingeschreven bij het gezin op het betreffende adres.

Naar aanleiding van dit verzoek hebben verbalisanten op 15 oktober 2010 een persoonsgerichte controle uitgevoerd op voornoemd adres. Uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 15 oktober 2010 blijkt dat verbalisanten, nadat zij in de woning werden binnengelaten door eiseres, door tussenkomst van de bewoonster mevrouw de persoonsgegevens van eiseres hebben opgevraagd en gecontroleerd. Daarbij bleek dat eiseres op de genoemde gegevens niet was te traceren. Eiseres is vervolgens aangehouden.

Naar het oordeel van de rechtbank is het enkele feit dat sprake was van een onbekende vrouw met een Aziatisch uiterlijk die geen of nagenoeg geen Nederlands sprak en verstond, onvoldoende om een redelijk vermoeden van illegaal verblijf aan te nemen. Voor een controle van de persoonsgegevens van eiseres was dan ook geen aanleiding. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat de controle niet plaatsvond in de openbare ruimte, maar in een woning.

De rechtbank is van oordeel dat de maatregel van bewaring vanaf de aanvang onrechtmatig is. De bewaring dient onmiddellijk te worden opgeheven. Het beroep dient derhalve gegrond te worden verklaard.

Aan de orde is vervolgens de vraag of de onrechtmatigheid en opheffing van de bewaring tot toekenning van schadevergoeding dient te leiden. De rechtbank is van oordeel dat bij onrechtmatig bevonden bewaring in beginsel aanspraak bestaat op schadevergoeding. Van bijzondere omstandigheden die aanleiding geven om van schadevergoeding af te zien of deze te matigen, is niet gebleken.

De rechtbank ziet dan ook aanleiding eiseres ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 Vw 2000 toe te kennen.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiseres ten laste van de Staat een schadevergoeding van € 105,- per dag toe te kennen voor de vier dagen die zij vanaf 15 oktober 2010 heeft doorgebracht in een politiecel en € 80,- per dag voor de tien dagen die zij vanaf 19 oktober 2010 heeft doorgebracht in het huis van bewaring. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 1220,- zal worden toegekend.

Nu het beroep gegrond wordt verklaard bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door eiseres gemaakte proceskosten, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

0592339388

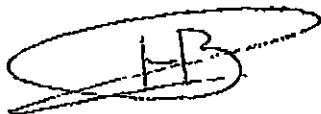
Zaaknummer: AWB 10/36225 VRONTN S4

3

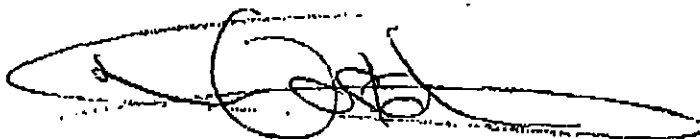
Beslissing**De rechtbank:**

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de bewaring met ingang van heden;
- kent aan de vreemdeling ten lasto van de Staat der Nederlanden een vergoeding toe van € 1220,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van € 874,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.M.M. Oostdam, rechter, bijgestaan door H.E. Benjamins, griffier.

H.E. Benjamins

mr. C.M.M. Oostdam

In het openbaar uitgesproken op 29 oktober 2010

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De verelsten waaraan het beroepschrift moet voldoen, zijn opgenomen in artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht en artikel 85 van de Vreemdelingenwet 2000.

Afschrift verzonden op: **29 OKT. 2010**

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 4 NOV 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: A. van de Burgt
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Assen
van 29 oktober 2010
met het kenmerk Awb 10/36225

Inzake:
De vreemdelinge:
met IND-dossiernummer: 1010.19.1452
V.nummer:
aan te dulden als verweerder
gemachtigde: mr. S.B. Kleerekooper
advocaat te Hoenderloo (7351 AW), aan de Krimweg 92

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zulderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

D.A. Riezebos
038 - 888 6462

1 Inleiding

- 1.1 Allereerst wordt opgemerkt dat daar waar in dit beroepsschrift wordt gesproken over de Minister wordt bedoeld op de Minister voor Immigratie en Asiel, als rechtsopvolger van de Minister van Justitie en van de daaraan voorafgaande Staatssecretaris van Justitie.
- 1.2 De Minister voor Immigratie en Asiel komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 29 oktober 2010, verzonden op diezelfde dag, met het kenmerk Awb 10/36225 VRONTN S4 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 15 oktober 2010 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, het verzoek om schadevergoeding toe te kennen heeft toegewezen en de Minister heeft veroordeeld in de proceskosten.

2 Achtergronden

- 2.1 Bij besluit van 15 oktober 2010 heeft de Minister aan de vreemdelinge Lili JI, hierna verweerster, een maatregel van bewaring opgelegd ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw).
- 2.2 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het door verweerster ingestelde beroep tegen de oplegging van de maatregel van bewaring gegrond verklaard.
- 2.3 Op 29 oktober 2010 is de maatregel van bewaring opgeheven, zoals door de rechtbank is bevolen (*productie 2*).

3 Standpunt van de Minister voor Immigratie en Asiel

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 15 oktober 2010 rechtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft twee grieven tegen de uitspraak.

Grief 1:

- 3.3 De rechtbank overweegt ten onrechte op pagina 2 van de bestreden uitspraak als volgt:

"Naar het oordeel van de rechtbank is het enkele feit dat sprake was van een onbekende vrouw met een Aziatisch uiterlijk die geen of nagenoeg geen Nederlands sprak en verstond, onvoldoende om een redelijk vermoeden van illegaal verblijf aan te nemen. Voor een controle van de persoonsgegevens van eiseres was dan ook geen aanleiding. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat de controle niet plaats vond in de openbare ruimte, maar in een woning."

- 3.4 De Minister is van oordeel dat de rechtbank hiermee heeft miskend dat de controle plaats vond in het kader van een vreemdelingrechtelijke persoonsgerichte controle op grond van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, waardoor de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat er geen aanleiding bestond voor controle van de persoonsgegevens van verweerster. Daartoe is het volgende redengevend.

Toelichting op de eerste grief:

- 3.5 Uit de in het onderhavige dossier gevoegde processen-verbaal van (respectievelijk) 15 oktober 2010 (*productie 3*), van 19 oktober 2010 (*productie 4*) en van 27 oktober 2010 (*productie 5*), cumulatief en in onderlinge samenhang gelezen, blijkt dat de vreemdelingenpolitie op vrijdag 15 oktober 2010 te 16.00 uur een persoonsgerichte controle uitvoerde in de woning op het adres Hortensiastraat 1 te Wezep. Daarbij blijkt dat de reden tot de actie van de vreemdelingenpolitie was te controleren of de vreemdeling geboren op , van Chinese nationaliteit, (nog) in die woning aanwezig was, waarbij van belang was dat de vreemdeling tot 5 augustus 2010 bij de gemeentelijke basisadministratie (GBA) was ingeschreven op het genoemde adres en hij – na afwijzing van het bezwaarschrift – vanaf 2 februari 2010 Nederland diende verlaten. Anders gezegd, de controle vond plaats op grond van de in de vreemdelingrechtelijke wet- en regelgeving neergelegde bevoegdheden.
- 3.6 Daarbij is onbetwist dat de brigadiers van politie G.F. Antonis en G.P. van de Veen, zoals vermeld in de hiervoor genoemde processen-verbaal, ambtenaren van politie zijn en uitvoering gaven aan hun politietaak, waarbij zij als zodanig belast zijn met het toezicht op vreemdelingen, zoals beschreven in paragraaf A3/1.2 van de Vreemdelingen-circulaire (Vc).
- 3.7 Dit vorenstaande impliceert dat, gelet op de niet-limitatieve opsomming in paragraaf A3/3.3 Vc (onder andere het vijfde gedachtestreepje), de genoemde politieambtenaren van de vreemdelingenpolitie, mede op basis van ervarings- of omgevingsgegevens, terecht een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf mochten hebben ten aanzien van (andere) personen, die aanwezig waren in de woning op het adres Hortensiastraat 1 te Wezep. Dit geldt temeer nu tevens blijkt dat de in de woning aanwezige vrouw, in casu verweester, niet kon aangeven wie zij was en waar zij woonde, waardoor de betrokken politieambtenaren, gelet op de combinatie van feiten en omstandigheden, voortkomend uit aanwijzingen uit eigen onderzoek, terecht ten aanzien van verweester een objectief redelijk vermoeden van illegaal verblijf hadden.
- 3.8 De Minister is daarom van oordeel dat uit het dossier voldoende blijkt dat verweester terecht en op juiste gronden door de vreemdelingenpolitie is staande gehouden op grond van artikel 50 Vw.
- Zie ook:*
- *AbRS, 16 januari 2009, 200808876/1 (www.rechtspraak.nl) LJN: BH0779;*
 - *AbRS, 5 december 2005, 200509099/1, r.o. 2.2 e.v. (productie 6).*
- 3.9 De Minister is daarbij van oordeel dat de rechtbank de context heeft miskend waarin de controle plaats vond en de rechtbank daarom ten onrechte een onjuiste waarde heeft toegekend aan de omstandigheid dat de controle plaats vond in een woning.
- 3.10 De Minister is derhalve van oordeel dat de rechtbank de aan verweester opgelegde maatregel van bewaring rechtmatig had dienen te beoordelen en het inleidende beroep ongegrond had dienen te verklaren.

Grief 2:

- 3.11 Vervolgens overweegt de rechtbank ten onrechte op pagina 2 van de bestreden uitspraak als volgt:

"De rechtbank is van oordeel dat de maatregel van bewaring onrechtmatig is. De bewaring dient onmiddellijk te worden opgeheven. Het beroep dient derhalve gegrond te worden verklaard.

Aan de orde is vervolgens de vraag of de onrechtmatigheid en opheffing van de bewaring tot toekenning van schadevergoeding dient te leiden. De rechtbank is van oordeel dat bij onrechtmatig bevonden bewaring in beginsel aanspraak is op schadevergoeding. Van bijzondere omstandigheden die aanleiding geven om van schadevergoeding af te zien of deze te matigen, is niet gebleken.

De rechtbank ziet dan ook aanleiding eiseres ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 Vw toe te kennen.

Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiseres ten laste van de Staat een schadevergoeding van € 105,- per dag toe te kennen voor de vier dagen die zij vanaf 15 oktober 2010 heeft doorgebracht in een politiecel en € 80,- per dag voor de tien dagen die zij vanaf 19 oktober 2010 heeft doorgebracht in het huis van bewaring. Dit betekent dat een schadevergoeding van € 1.220,- zal worden toegekend.

Nu het beroep gegrond wordt verklaard bestaat aanleiding verweerder te veroordelen tot vergoeding van de door eiseres gemaakte proceskosten, onder verwijzing naar de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank moet vergoeden."

Toelichting op tweede grief:

- 3.12 De tweede grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient beoordeeld te worden in het licht van de eerste grief.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren en het verzoek om schadevergoeding af te wijzen.

Zwolle, 4 november 2010

Gemachtigde

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Procesvertegenwoordiging
Postbus 40052
8004 DB ZWOLLE
Tel: 038 - 888 65 22
Fax 038 - 888 65 57 / 65 58